

ע"פ 9122/18 - מ פ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 9122/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערער: מ פ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט א' פורת) מיום 4.12.2018 בת"פ
32506-09-17

תאריך הישיבה: כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019)

בשם המערער: עו"ד תמי אולמן

בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 35 חודשים אשר הושת על המערער בבית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת) במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו ביום 4.12.2018 בת"פ 32506-09-17.

2. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה ואיומים, בגין תקיפת בן זוגה של אמו יחד עם שני אחרים אשר גרמו לקורבן התקיפה חבלות בכל חלקי גופו, לרבות שברים בצלעות, בגולגולת, בחוליות עמוד השדרה, במסרק כף יד ימין ובכף רגל ימין.

ביום 4.12.2018 ניתן גזר הדין ובו הושתו על המערער 35 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-10 חודשי מאסר על

תנאי.

3. המערער הגיש ערעור על גזר הדין ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. בבקשה נטען כי סיכויי הערעור טובים, שכן העונש שנגזר עליו חמור יתר על המידה הן ביחס למקרים דומים והן ביחס למתחם הענישה ההולם במקרה הנדון. כן נטען כי לא ניתן משקל ראוי לנסיבות חייו ולעובדה כי אין לו עבר פלילי, להודאתו באישומים נגדו, לכך שלא תקף את המתלונן בכלי תקיפה כלשהו, לכך שהבין מאמו כי המתלונן הכה אותה, לתסקיר שירות המבחן בעניינו ולהשלכות הכלכליות ההרסניות שמאסר ממושך יגרום למערער ולמשפחתו. בנוסף, נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שלא אימץ את המלצות שירות המבחן להעמיד את המערער בצו מבחן לתקופה של שנה במהלכה יעבור הליך טיפולי ולהענישו בדרך של מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

4. המדינה מתנגדת לבקשה. בתגובתה נטען כי העונש שהוטל על המערער בגזר הדין הולם את נסיבותיה החמורות של התקיפה בה הודה המערער, וכי לא מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות הענישה במקרים דומים. לכן נטען כי הסיכוי שכתוצאה מהערעור יופחת עונשו של המערער הוא נמוך וכי הסיכוי שיבוטל רכיב המאסר הוא קלוש.

5. בדיון שלפני הפנתה באת כוח המערער לנימוקי הבקשה, ולחלופין ביקשה כי מועד תחילת ריצוי עונש המאסר יידחה במספר חודשים לצרכי עבודתו של המערער באיטום גגות בתקופת החורף. בא כוח המדינה הביע התנגדותו לבקשה מהטעמים שפורטו כאמור בתגובת המדינה. נטען כי אין הצדקה גם לבקשה החלופית לעיכוב הביצוע במספר חודשים מהווה למעשה אותה בקשה בנימוק שונה.

דיון והכרעה

6. דין הבקשה להידחות בהיעדר כל עילה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

7. נקודת המוצא לענין עיכוב ביצוע עונש היא, כידוע, כי משגזר בית המשפט את דינו של מורשע בדיון, יש לבצע את העונש לאלתר, ואין בעצם הגשת ערעור, גם על הכרעת הדין, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת ממספר שיקולים: למורשע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטרס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחיזוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו היעילה של הדין הפלילי; וכן הרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 241 (2000), להלן: ענין שוורץ; ע"פ 5773/18 אלקבץ נ' מדינת ישראל(6.8.2018); ע"פ 6958/18 מצלאח נ' מדינת ישראל (11.10.2018)).

לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר, ובמיוחד כאשר מדובר במאסר לתקופה לא קצרה, ייעשה במשורה, בהתקיים עילה מיוחדת ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע מיידי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדיון מוטל על מבקש עיכוב הביצוע (ענין שוורץ; ע"פ 187/10 פלוגי נ' מדינת ישראל(21.1.2010); ע"פ 7880/13 פלוגי נ' מדינת ישראל(5.12.2013); ע"פ 9238/17 דחוביץ' נ' מדינת ישראל(5.12.2017)). השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים בין שני סוגי האינטרסים נפרשו בענין שוורץ, ובין היתר נמנו השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שהושתה

על הנידון; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; נסיבותיו האישיות של הנידון ועברו הפלילי.

8. יישום אמות המידה והשיקולים האמורים לעיל לענייננו, מוביל למסקנה ברורה כי אין כל הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער.

המערער הורשע בעבירות חמורות בגין נידון לתקופת מאסר לא קצרה (35 חודשים), וערעורו אינו מכוון כלפי הרשעתו. מכאן שגם אם יתקבל ערעורו על חומרת העונש נוכח העונש שהוטל עליו, אין כל חשש כי דחיית הבקשה תרוקן את ערעורו מתוכן. לא מצאתי מקום להיעתר גם לבקשה החלופית לדחיית מועד ביצוע העונש עד לאחר חודשי החורף, שכן נוכח המועד הצפוי לדין בערעור דומה כי זו "אותה גברת בשינוי אדרת".

9. הבקשה נדחית אפוא.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 28.1.2019 עד השעה 09:00 - בבית הסוהר קישון, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019).

ש ו פ ט